

תת"ע 8200/01/21 - ראסם מחאמיד נגד מדינת ישראל, שלוחת תביעות תעבורה חדרה

בית משפט השלום לתעבורה בחדרה

תת"ע 8200-01-21 מדינת ישראל נ' מחאמיד
תיק חיצוני: 10156122334

מספר בקשה: 2

בפני	כבוד השופטת עידית פלד
מבקש	ראסם מחאמיד ע"י ב"כ עו"ד מוחמד חסן ג'בארין
נגד	מדינת ישראל שלוחת תביעות תעבורה חדרה ע"י ב"כ עו"ד
משיבה	אולגה שץ-אברבך

החלטה

לפני בקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר המבקש ביום 28.2.21.

כנגד המבקש הוגש ביום 21.1.21 כתב אישום המייחס לו עבירה של נהיגה ואחיזה או שימוש בטלפון, עבירה מיום 10.9.20.

ישיבת הקראה נקבעה ליום 28.2.21, אך המבקש לא התייצב לדיון; ובנסיבות בהן הוצג אישור מסירת הזמנה לדיון אשר לא נדרש, נשפט המבקש בהיעדרו, ונדון לקנס כספי, ופסילה על תנאי.

בבקשה מיום 25.3.21 טען המבקש, כי לא זומן כדיון לדיון, ולא נודע לו על קיום הדיון, ולא הושארה כל הודעה על מנת שיקבל את ההזמנה לדיון; והוא זה שביקש להישפט, ואם זומן כדיון היה מתייצב.

המשיבה התנגדה לבקשה וטענה, כי הזמנה לדיון נשלחה בדואר רשום לפי הכתובת שצוינה בבקשה להישפט, וחזרה בציון "לא נדרש" לאחר שהושארו 2 הודעות, ובנסיבות אלה קמה חזקת המסירה שלא נסתרה; והמבקש לא טען טענות קונקרטיות לעניין עיוות דין.

לאחר שבחנתי את טענות הצדדים ושקלתי את מכלול הנסיבות, אינני מוצאת מקום לקבל את הבקשה.

דין

על פי סעיף 130(ח) לחוק סדר הדין הפלילי, בית המשפט יעתר לבקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר המבקש "אם נוכח שהיתה סיבה מוצדקת לאי התייצבותו או אם ראה שהדבר דרוש כדי למנוע עיוות דין".

באשר לעילת הביטול שעניינה סיבה מוצדקת לאי התייצבות

בענייננו, כפי שעולה מאישור המסירה שהוגש לתיק בית המשפט וצורף לתגובה, הזמנה לדין נשלחה למבקש וחזרה בציון 'לא נדרש'. בנסיבות אלה, חלה חזקת המסירה הקבועה בתקנה 44א. לתקנות סדר הדין הפלילי (רע"פ 8427/17 **מדינת ישראל נ' אמנון סאלם** (פורסם בנבו, 25.03.2018), פסקה 42; רע"פ 805/09 **שמואל פרפרה נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 23.02.2009)).

בענייננו, המבקש לא הוכיח כי לא קיבל את ההזמנה לדין מסיבות שאינן תלויות בו ולא עקב הימנעותו מלקבלה, ולא הציג כל ראיה שיש בה כדי להוכיח כי הוא לא קיבל את ההזמנה לדין מסיבות שאינן תלויות בו; ואין באמירה בעלמא בתצהיר כי "לא הושארה כל הודעה לי על מנת שאקבל העתק מההזמנה" (סעיף 4 סיפא לתצהיר המבקש) כדי לסתור את חזקת המסירה הקבועה בתקנה 44א. לתקנות סדר הדין הפלילי.

לא רק שהמבקש לא הוכיח כי ההזמנה לדין לא הגיעה אליו ועל כן לא סתר את "חזקת המסירה", אלא שמרישומי רשות הדואר מסתבר כי לא דרש את ההזמנה לדין. וראו גם עפת (מחוזי חיפה) 27178-02-19 **מאהר נ' מדינת ישראל**, 21.2.19; ועפ"ת (מחוזי חי') 37016-12-18 **נסאר נבואני נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 25.12.2018).

בהקשר זה יצוין, כי גם אם אישור המסירה חסר בפרטים, אין בעניין זה כשלעצמו כדי לסתור את חזקת המסירה, וחסרים אלה לא מפריכים כשלעצמם את חזקת המסירה. וראו לענין זה רע"פ 6942/20 **בשורה ג'ראיסי נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 03.11.2020); רע"פ 5356/20 **יאסר טחאן נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 12.08.2020); רע"פ 1581/20 **מהנד אבו חמיד נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 08.03.2020); רע"פ 6153/20 **אריאל טורג'מן נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 24.09.2020); ורע"פ 7382/20 **ניסים אקוקה נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 10.11.2020).

וכך בענייננו, המבקש כלל לא טען כי אישור המסירה פגם ביכולתו להוכיח שלא קיבל את הזימון כדין; ועל פי הפסיקה לעיל, די בכך כדי לדחות את טענותיו.

באשר לעילת הביטול שעניינה חשש לעיוות דין

בקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר, בטענה לעיוות דין, צריכה להיות מלווה בתשתית ראייתית בעלת משקל המצביעה על פוטנציאל ממשי לשינוי התוצאה (רע"פ 2474/18 **יואל גולדברג עו"ד נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 26.07.2018)).

ואילו בענייננו, המבקש נמנע מלהצביע על עיוות דין כלשהו שייגרם לו באם יוותר פסק הדין על כנו; והמבקש כלל אינו מנמק מה הן טענותיו כנגד ההרשעה, והאם יודה או יכחיש את העבירה, במידה ויבוטל פסק הדין.

גם העונש שהושת על המבקש סביר ואין בו כדי להקים חשש לעיוות דין. משהגיש המבקש בקשה להישפט, בית המשפט אינו כבול לסכום הקנס המקורי; ומדובר במבקש אשר לחובתו 46 הרשעות קודמות בתעבורה, לרבות דומות. וראו רע"פ 7382/20 **ניסים אקוקה נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 10.11.2020), ורע"פ 863/19 **אברהם נסים זגורי נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 03.02.2019), ועפ"ת (מחוזי חי') 37016-12-18 **נסאר נבואני נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 25.12.2018), לעניין הטלת פסילה בפועל.

לאור כל האמור לעיל, הבקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר נדחית, אף בלא צורך בקיום דיון במעמד הצדדים (רע"פ 8427/17 **מדינת ישראל נ' אמנון סאלם** (פורסם בנבו, 25.03.2018); ע"פ 4808/08 **מדינת ישראל נ' שרון מנחם** (פורסם בנבו, 06.01.2009)).

עיכוב הביצוע שניתן מבוטל בזאת.

ההחלטה תומצא לצדדים.

ניתנה היום, ט"ו אייר תשפ"א, 27 אפריל 2021, בהעדר הצדדים.